

den meget brede aftale om politiet, der skal skabe fuld tillid til, at en godt tænkt politireform nu også føres ud i livet, sådan som den er tænkt, som tilfører politiet flere ressourcer, men som også sætter et stærkere fokus på ledelsesopgaverne i politiet.

Det gælder jo Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti i forhold til andre dele af finansloven, f.eks. globaliseringsaftalerne, som vi har udmøntet i et ganske stort beløb, sådan at målsætningen om at komme op at bruge 1 pct. af bruttonationalproduktet på forskning og udvikling absolut er inden for rækkevidde og nås i 2010.

Så vil jeg selvfølgelig gerne her til en start rette en særlig tak til de to partier, der har båret ved til det allersidste, og som står som de partier, der entydigt sammen med regeringen tager ansvaret for at styre Danmark igennem den lidt turbulente situation, som både Danmark og resten af verden befinder sig i, nemlig Liberal Alliance og Dansk Folkeparti.

Når man har lyttet til debatten her i dag, er det jo ikke, fordi der har været dykket så ufatte- lig meget ned i selve indholdet af finansloven. Der har været fokus på det konjunkturmæssige, og det forstår jeg også godt, for vi lever jo i en meget omskiftelig tid. Tingene forandrer sig meget hurtigt, og der er sket betydelige forandringer fra dengang i august, hvor regeringen fremsatte forslag til finanslov for 2009, og så til den situation, vi befinder os i nu. Det er jo i øvrigt også afspejlet i selve finanslovaftalen, som ikke rummer det element med Særlig Pensionsopsparring, og som faktisk er en finanslovaftale, som giver et ganske betydeligt skub til dansk økonomi næste år – en finanseffekt på 0,4. Regnet direkte på provenu er det noget, der ligner 16 mia. kr., omkring 1 pct. af bruttonationalproduktet.

Men også på anden vis er der jo sket et og andet i den økonomiske politik, som jo er en disciplin, der skal håndteres med andet og mere end blot den årlige finanslovaftale. Jeg tænker selvfølgelig på hele det arbejde, der har været med først at lave en pakke i relation til bankerne og dernæst følge op med tiltag i forhold til pensionsopskaberne, Den Sociale Pensionsfonds nye investeringsprofil, udstedelsen af 30-årige statsobligationer og andre tiltag, der er gjort, som sådan set skal sikre, at vi holder rentespændet under kontrol og holder kronekursen høj. Så der er jo sket meget, og jeg vil da også gerne tilkendegive her, hvor vi tredjebehandler finansloven, at

jeg da tror, man må være ærlig og sige, at vi er kommet ind i en tid, hvor man ikke blot kan håndtere den økonomiske politik ved en gang om året at evaluere tingene, træffe nogle beslutninger og så fuldstændig stå ved dem gennem et fuldt kalenderår.

Det er jo præcis også det, der er afspejlet på den allerførste side i årets finanslovaftale, hvor partierne, der indgår aftalen – altså regeringspartierne, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance – tilkendegiver, at en ansvarlig økonomisk politik samtidig vil sikre, at der er finanspolitiske handlemuligheder, hvis den aktuelle svækkelse af verdensøkonomien skulle udvikle sig til en længerevarende lavkonjunktur, som også rammer Danmark. Når jeg siger det, er det jo også, fordi der er ord, jeg ønsker går ud af det danske sprog.

Kl. 15:58

Da jeg var ung og gik i skole og gymnasium, sad vi jo og bed negle ved tanken om udsigt til at blive ramt af ungdomsarbejdsløshed. Min egen søn på 17 år, der bliver student her til sommer, kender jo faktisk ikke det ord. Jeg tror nok, han kender delkomponenterne – ungdom og arbejdsløshed – men som et sammensat udtryk, der betyder noget i virkelighedens verden, siger de ham jo ingenting. Og jeg har bestemt ikke nogen ambition om, at den generation, han tilhører, på ny skal lære sådan for alvor at stifte bekendtskab med det udtryk.

Det siger også sig selv, at den regering, der i de sidste 7 år har stået i spidsen for Danmark og har opnået ekstraordinære, positive økonomiske resultater, har bragt beskæftigelsen op på et historisk højt niveau og arbejdsløsheden ned på et historisk lavt niveau, selvfølgelig ikke ønsker at disponere på en sådan måde, at de resultater, den selv har stået i spidsen for at skabe, bringes i fare. Det forhold, at arbejdsløsheden er faldet til langt under det, som enhver ville kunne bestå et økonomisk studium med ved at påstå, at det var lig med den strukturelle arbejdsløshed, er det største socialpolitiske fremskridt i nogen generation, og det er selvfølgelig et resultat, vi ikke ønsker at spille os af hænde.

Vi skal ikke tilbage til dengang, man for alvor bekymrede sig om arbejdsløsheden. Jeg skal ikke kunne sætte dato på, hvornår det var, men jeg kan da i hvert fald sige, at man i fagbladet, som 3F udgiver, meldte bekymringen væk i november 2001, for der var i det blad, der udkom den 16. november 2001 – få dage før folketingsvalget – en stor artikel, »Bekymring for arbejdsløshed